

zondag 18-10-81

1 Mdr, NOS Jazzgeschiedenis, deel 96.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Portrait of The Lion (Duke Ellington)
B/3 - 2:25 - CBS BPG 62180

Voor de pianist Willie The Lion Smith, (1897-1973): "Portrait the The Lion", van Duke Ellington, 2e take, Brunswick opname in New York City op 21 maart 1939: Duke Ellington and his Famous Orchestra. Soli door Rex Stewart-cornet en Johnny Hodges-altsaxofoon. De piano-soli heb ik nooit apart genoemd, want het valt tijd om Duke Ellington zelf ~~aan~~, maar nu komt de eerste uitzondering. Toen Ellington ~~in~~ december 1938 in het Stanley Theater in Pittsburgh speelde werd in de pauze Billy Strayhorn aan hem voorgesteld, om zijn compositie "Lush Life" te laten horen. Strayhorn speelde piano en zong zijn eigen tekst, Ellington was dermate onder de indruk dat hij Strayhorn adviseerde naar New York te komen, wat Strayhorn deed, en omdat bleek dat hij in het bezit van precies 6 Dollar was gaf Ellington opdracht aan zoon Mercer ~~xxxxxxx~~ voor hem te zorgen. Hij kreeg een kamer in de YMCA maar trok kort daarop bij Mercer en Duke Ellington's zuster Ruth in die aan Edgecombe Avenue woonden in Ellington's oude appartement ^{(Edgecombe} - ~~poet~~ de duurste straat in Harlem, bijgenaamd Sugar Hill dus, want 'suger' stond voor geld. William Thomas Strayhorn was 29 november 1915 geboren in Dayton, Ohio, opgegroeid in Hillsboro, North Carolina en later Pittsburgh. Op de muzieklessen van de middelbare school was hij vooral met harmonie-leer bezig geweest, hij had privé-pianolessen. Eenmaal in New York speelde hij een tijd in de band van Mercer Ellington, december '39, een jaar na de eerste ontmoeting, werd hij in de Duke Ellington Organisatie opgenomen als arrangeur en waarnemend pianist. Hij bracht ook meteen al geheel eigen werk in. Bij de Brunswick-session van 21 maart waaruit we "Portrait of the Lion" hoorden, werd ook een compositie van Strayhorn opgenomen, gearrangeerd door Ellington. Jean Eldridge, korte tijd naast Ivy Anderson als zangeres aan het orkest verbonden, zong Strayhorn's ~~xxxx~~ tekst. Hijzelf ~~xxxxxxx~~ speelde piano in plaats van Ellington: "Something to live for".

2 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Something to live for (Strayhorn, Ellington)
B/2 - 2:49 - CBS 62613

Trompettist Wallace Jones met de melodie, de stem ~~van~~ van Jean Eldridge en componist Billy Strayhorn die ~~was~~ de pianist was, in de eerste take van "Something to live for". Duke Ellington ^{vs} weer terug aan de piano voor het laatste stuk van de session waarin de trompniisten Lawrence Brown en Joe Nanton, de laatste met plunger. Duke Ellington's "Solid Old Man".

3 Duke Ellington a/h Famous Orchestra; Solid Old Man (Duke Ellington)
B/laatste - 2:36 - Odeon OS 1075

Met de trombonisten Lawrence Brown en Joe Nanton: "Solid Old Man", eerste take, Duke Ellington and his Famous Orchestra voor Brunswick in New York City, 21 maart 1939. Bezetting: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart-trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt saxofoons, Barney Bigard-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Hodges vaak sopraan-, Carney ook alt saxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums.

De volgende dag, donderdag 22 maart, vertrok het orkest met de Champlain van de Compagnie Generale Atlantique naar Le Havre, ^{Craïde} vandaar met de trein naar Parijs waar men vrijdag de 30ste aankwam, voor twee dagen vrij-af.

Zondag 2 april werden twee concerten in het Palais des Beaux Arts in Brussel gedaan, maandag en dinsdag in het Palais Chaillot, Parijs. Donderdag de zesde was er een Ellington-concert in Antwerpen, de volgende dag was het orkest in Den Haag ~~xxxxxxx~~ en ~~xxx~~ vrij, waardoor o.a. Ellington zelf die avond Tabaris bezocht waar de Internationals van Jack de Vries speelden met Johnny Fresco op tenor en trompettiste Valaida Snow als gastsoliste. In 't Kurhaus Hotel probeerden de persfotografen nog wat leuke kiekjes te schieten van Ellington met ~~xxx~~ koks en ander keukenpersoneel, maar redactieleden van De Jazzwereld en andere fans wisten dat te verhinderen.

Zaterdag 8 april werd in het Haagse gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, s'avonds om kwart over 8, het eerste Nederlandse concert sinds 1933 gegeven, de volgende dag ging men per bus naar Utrecht waar om kwart over 2 's middags in Tivoli gespeeld werd, waarna het gezelschap via palis Soestdijk en de VARA studio in Hilversum naar Amsterdam ging waar bij Keijzer op de hoek bij het Concertgebouw gedineerd werd. Na afloop van het concert dat ook weer om kwart over 8 begon, ging men terug naar Den Haag, waar vandaan maandag 10 april 's morgens om kwart over 8 de reis per trein naar Hamburg begon, Door een Duitsland dat klaar was voor de grote oorlogsaanval en waar Negers zoals alle niet-ariërs, zoals dat ^{daar} netje, op zijn minst onwelkom waren. Er waren wat spanningen, ook al omdat lang gewacht werd op de verbinding naar Kopenhagen, die uiteindelijk niet tot stand kwam, zodat een autobus gehuurd werd. ~~xxx~~ De Ellington-bus ~~xxxx~~ kwam in Malmö aan, per trein werd naar Stockholm gereisd waar op woensdag 12 april het eerste concert werd gegeven. Lennard Reuterskjöld die de hele Europese toernee georganiseerd had, plande voor Skandinavie 19 concerten, voornamelijk in zijn eigen Zweden, maar ook in Oslo en Kopenhagen. ~~xxxxxxx~~ Op 29 april was Duke Ellington in Stockholm voor een concert, de dag van zijn 40-ste verjaardag, en die ging niet ongemerkt voorbij. Manne Berggren interviewde hem voor de Zweedse Radio.

Duke Ellington zeer beleefd tegen Manne Berggren over ~~de~~ ongetwijfeld absoluut niet-swingende Zweedse muziek. Van het concert die avond in het Konserthuset, ^{ook} uitgezonden door de Zweedse Radio, is wat bewaard gebleven, o.a. het gloednieuwe "Serenade to Sweden".

idem Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Serenade to Sweden (Duke Ellington)
 B/1 - 5:00 - Max MLP 1001
 Idem: Rockin' in Rhythm (Duke Ellington)
 B/2 - 4:10 - idem

Trompettist Wallace Jones speelde het thema in Duke Ellington's "Serenade to Sweden", daarna Harry Carney-baritonsaxofoon en Lawrence Brown-trombone.

Volgde het door Ellington aangekondigde "Rockin' in Rhythm" met **Gootie** Williams-trompet, Lawrence Brown-trombone, Rex Stewart-cornet, Harry Carney-klarinet, Joe Nanton-trombone, nogmaals Williams en nogmaals Stewart. Rest een vrij sentimenteel werkje dat op de drie Nederlandse concerten niet gespeeld werd: "Cottage by the sea" - slot van deel 96, NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

idem Duke Ellington and his Famous Orchestra: Cottage by the sea (?)
 B/3 - 1:00 - idem

0 0 0 0 0